

AHOJ DĚTI!

Konečně! Svítí čtyři svíčky na adventním věnci a slavíme čtvrtou neděli adventní, takže věřím, že vybarvování vašeho adventního obrázku dnes dokončíte. Máme také Štědrý den, tolik očekávaný... Až se tato neděle přehoupne k večeru, pomalu nastane noc, Svatá noc, v níž se nám Bůh daruje ve svém Synu.

V mnoha písních a koledách zpíváme o kráse, která narození Božího Syna doprovázela. I v slavnostní mši Jakuba Jana Ryby „Hej mistře!“ můžeme hned v úvodu slyšet: „Hej, mistře, vstaň bystře, shlédni na jasnost, nebes na švarnost, krásu uhlídáš v tento noční čas. Hvězdy jsou dnes krásnější, obloha je jasnější, měsíc krásně plápolá...“

Hvězdy jsou dnes krásnější – celé nebe se raduje a obléká se do slavnostní krásy, vždyť je veliký důvod k radosti. Narodil se náš Spasitel!

Kousek té švarné, tedy přenádherné oblohy, spadl také do našeho obrázku. Všechny hvězdy pěkně vybarvěte, aby zářily malému Děťátku. Při vybarvování zjistíte, které hvězdy jsou si podobné a tvoří dvojice, ale také to, kolik hvězd je samotných.

Přeji vám krásné Vánoce a hodně radosti z dárků, hlavně pak z toho největšího v Betlémě od našeho Pána.

(Otazníček)

Pro starší:

Když posloucháme kázání, některé myšlenky nám uvíznou v paměti lépe, zatímco jiné tak nějak proklouznou..., což je škoda. Pak je dobré, pokud se k nim můžeme vrátit, jsou-li zapsané. Tato příležitost se naskytne v případě knižně vydaných celoživotních zásob kázání Mons. Ladislava Simajchla (Cestou do Emauz A, B, C, D - svátky svatých). Alespoň část z jednoho kázání při půlnoční mši svaté si dnes přiblížíme:

„Pojďte ke mně všichni,“ říká náš Pán. Vy přeborníci, i vy chromí. Vy prozíraví, i vy slepí. Vy poslušní, i vy hluchí. Náš Pán je dost mocný, aby mohl pomoci všem. Náš Pán je dost dobrý, aby chtěl pomoci všem. Pojďme tedy. Ale neměli bychom kam a za kým přijít – kdyby Bůh sám nepřišel vstříc nám.

Sláva Vánoc není v tom, že já, člověk, kráčím do kostela.

Sláva Vánoc je v tom, že Bůh kráčí vstříc mně, člověku:

Ten, který je sama Věčnost, vstupuje do lidského času. Ten, který je Všemocná praenergie kosmu – stává se bezmocným děckem. Ten, který je Svatý, Ryzí, Čistý – stává se účastníkem naší bídy. Bůh sám přichází, aby nás spasil. Přichází k nám jako bratr k bratru, jako člověk k člověku, jako milující k milovanému. A proč se tu scházíme právě v noci?

Proč zpíváme: „Tichá noc, svatá noc?“ Proč se tu opěvuje noc a ne den? Všimněte si, že obě stěžejní mystéria křesťanství, mystéria lidského vykoupení, se odehrávají v noci – jak Narození, tak Zmrtvýchvstání Páně. Jsou také svátky dne, světla: Zjevení Páně, Nanebevstoupení, Seslání Ducha svatého. Ale o Vánocích a Velikonocích je noc dobou, kdy se Boží tajemství zjevuje světu. Uprostřed noci hlásají oba svátky vítězství světla. Hlásají, že není už na tomto světě temnoty, které bychom se museli bát, že není už na světě stmívání života, v kterém by nesvítily červánky věčného dne. Hlásají, že to stále drama člověka – boj mezi světlem a tmou, rozhodování mezi ano a ne – spěje k věčnému, radostnému, světlému ANO.

Proto my, křesťané, slavíme svatou noc, protože jsme děti světla. Proto můžeme pohlížet do tmy, protože už dobře víme, kde je té tmě konec, a že jí už je konec. Křesťan ví, že jeho noc už Boží láska proměnila v jasné a radostné Vánoce. Proto přicházíme o svaté noci do kostela, abychom si to znovu uvědomili, abychom se o tom ujistili, abychom se rozradovali radostí andělů a pastýřů: „Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby nezahynul v temnotách nikdo, kdo v něj uvěří.“

Pojďme se tedy společně přihlásit, celým srdcem, se vši dobrou vůlí, mezi ty, kdo chtějí v Ježíše věřit a kdo ho chtějí radostně následovat.

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Tajenka z osmisměrky: Dostává odpověď, jakou může dát jen OPRAVDOVÝ KRÁL.